

Corporatiedirecteur pleit voor verkoop meer sociale huurwoningen.

In tegenstelling tot het nieuwe College van B & W in Amsterdam pleit corporatiedirecteur Rob Haans van woningbouwcorporatie De Alliantie voor de verkoop van meer sociale huurwoningen in de hoofdstad. Volgens Haans moet er voor mensen met een lager inkomen minder plek zijn om te wonen binnen de Ring van Amsterdam. De technocraat Haans berekent: "Als wij in De Pijp een huis verkopen voor 450.000 euro, kunnen we daar drie nieuwe betaalbare woningen voor bijbouwen." De visie van Haans is niet nieuw. Deze gedachtegang is rechtstreeks afkomstig uit de neoliberale optiek om mensen tegen elkaar uit te spelen. Betaalbare huisvesting verdwijnt uit de binnenstad en omliggende gebieden. Wonen in De Ring van Amsterdam is dan nog alleen bereikbaar voor mensen met veel geld.

In deze neoliberale visie is elk onroerend goed, ongeacht bestemming (bedrijf of huisvesting) van economische waarde voor de bezitter, en geschikt als beleggingsobject.

Als gevolg hiervan kunnen virtuele waarden van onroerende goederen stijgen of dalen, afhankelijk van conjunctuur, geografische ligging of de kredietwaardigheid van de bezitter. Er bestaat een oplopend gebrek aan goede goedkope huurwoningen door vervreemding van eigendommen van de corporaties en exorbitante huurverhogingen. Corporaties laten zich bij

het maken van bouwplannen in toenemende mate leiden door beleggingsdoeleinden, en zelfs directe verkoop.

Woningcorporaties zijn ontstaan als uiting van charitas van de kerken, of solidariteit van de reformistische sociaaldemocratische arbeidersbeweging. Zij hadden tot doel zorg te dragen voor redelijke en goedkope huisvesting voor mensen met een laag inkomen.

Nadat een groot aantal woningstichtingen waren gefuseerd ontstonden woningcorporaties die minder dan voorheen binding hadden met kerk of politieke stroming. Door banden met de bestuurlijke en economische elite en de voortschrijdende neoliberalisering werden deze corporaties verworden tot geldverslindende organisaties, waarbij bestuurders uit de kring van de machtselite werden geworven die zichzelf riante salarissen en bonussen toekende. Om aan deze ongewenste praktijken een einde te maken moeten woningcorporaties eigendom worden van de gemeenschap. De bestuurders van de corporaties worden door de gemeenschap gekozen. Woningcorporaties worden uitsluitend belast met het in stand houden, verbeteren en uitbreiding van het woningbestand.